

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แม้ว่าในปัจจุบันจะมีการศึกษาของทั้งภาครัฐ เอกชน รวมถึงองค์กรต่างๆ ในการค้นหาปัญหา หาหนทางในการป้องกัน แก้ไข และการบรรณรงค์ หรือการส่งเสริมสุขภาพจิตมากก็ตาม แต่ดูเหมือนว่าสถานการณ์ของปัญหาสุขภาพจิตก็ยังไม่ก้าวหน้าหรือดีขึ้น ในทางตรงกันข้าม ปัญหาเหล่านี้กลับมีเพิ่มมากขึ้น ปัญหาสุขภาพจิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของความเครียด ก็ยังเป็นปัญหาที่มีความสำคัญของสังคมไทยเพราะความเครียดทำให้เกิดความสูญเสียทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ความเครียดเป็นสาเหตุของการเกิด โรคต่างๆและบางครั้งยังทำให้โรคที่มีอยู่เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ความเครียดไม่ได้เกิดผลเสียต่อตัวเองเท่านั้น ยังส่งผลกระทบต่อและก่อให้เกิดความเสียหายกับบุคคลรอบข้างอีกด้วย โดยเฉพาะผู้ที่มีภาระต้องเลี้ยงดูเด็กเล็ก ความเครียดของบุคคลนั้นจะส่งผลถึงเด็กที่อยู่ในความดูแลได้

โรคเครียดเป็นโรคที่ก่อปัญหาให้กับมนุษย์มากที่สุด ยาที่ขายดีที่สุดในโลกขณะนี้มี 3 ชนิด ได้แก่ ยาแก้ปวดประสาท ยารักษาโรคความดันโลหิตสูง และยารักษาแผลในกระเพาะอาหาร ซึ่งล้วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของความเครียดทั้งสิ้น (ประเวศ วะสี, 2542) ธนู ชาติธนานนท์ (2541) รายงานว่าความเครียดและความคิดอยากฆ่าตัวตายของคนไทยหลังเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจในปี 2541 พบว่าคนไทยมีความเครียดในระดับสูงถึงรุนแรงร้อยละ 38.3 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ก่อให้เกิดอันตรายได้หากปล่อยไว้นานๆความเครียดเกิดขึ้นได้กับมนุษย์โดยทั่วไป ทุกคนทุกอาชีพ ความเครียดเป็นส่วนหนึ่งของการตอบสนองสิ่งที่มากระตุ้นชีวิตคนเราในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วสิ่งที่มาท้าทายชีวิตของคนไทยซับซ้อนกว่าที่เคยเป็นมา จากการดำเนินชีวิตต้องตกอยู่ภายใต้แรงกดดัน บีบคั้น และต้องพยายามปรับตัวเพื่อความอยู่รอดยิ่งขึ้น เนื่องจากสิ่งแวดล้อม อาหารการกิน สุขภาพ เศรษฐกิจ ที่ทุกคนจำเป็นต้องแข่งขันกันภายใต้กระแสสังคมวัตถุนิยม เช่นปัจจุบัน สิ่งต่างๆเหล่านี้ได้ส่งผลทำให้คนไทยมีโอกาสเผชิญกับความเครียดมากยิ่งขึ้นซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิต ประสิทธิภาพในการทำงาน ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมต่างๆ ของคนไทย ความเครียดเกิดขึ้นได้กับทุกคน หลายอย่างที่เกี่ยวข้อง ในทุกช่วงเวลา เกิดขึ้นได้ทั้งที่บ้าน ที่ทำงาน และในความ

สัมพันธ์ระหว่างบุคคลถ้าความเครียดไม่ได้รับการแก้ไขอาจนำไปสู่ความผิดปกติทางจิตใจได้ (ธงชัย ทวีชาชาติ, 2541)

ความเครียดถ้าเกิดขึ้นในระดับต่ำ หรือปานกลาง จะเพิ่มความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้นและสร้างความสุขใจให้กับมนุษย์จากความสำเร็จที่ได้รับ ส่วนความเครียดในระดับสูงจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมในลักษณะการกระทำที่ซ้ำๆ ได้แก่ การนอนไม่หลับ การเสพสารเสพติด สำหรับความเครียดที่เกิดขึ้นระดับรุนแรงจะทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ซึ่งความเครียดถ้าเกิดกับมนุษย์เป็นเวลานานอาจทำให้เกิดโรคทางกายได้หลายโรค อันจะเป็นผลกระทบต่อสุขภาพและการดำรงชีวิตประจำวัน ปฏิภานของร่างกายที่ตอบสนองต่อความเครียดจะทำให้เกิดการและอาการแสดงต่างๆที่ผิดปกติ จิตใจและอารมณ์จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

พฤติกรรมมนุษย์มีแรงผลักดันหลายอย่าง ที่สำคัญคือการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก การเสริมสร้างพัฒนาการทางจิตใจและอารมณ์ จะช่วยให้เด็กเติบโตขึ้นและมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม สามารถปรับตัวได้ในสังคมวัฒนธรรมของตน การเจริญทางอารมณ์และจิตใจ มีความสำคัญมากในวัยตั้งแต่แรกเกิด จนถึงอายุ 5-6 ขวบ ซึ่งเป็นวัยที่อุปนิสัยใจคอเริ่มก่อตัวฝังแน่นในจิตใจของเด็ก ผลจากการเลี้ยงดูอย่างถูกต้องของเด็กวัยนี้ จะทำให้สามารถช่วยตนเองได้เข้ากับผู้อื่นได้กลายเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม รู้จัก รับผิดชอบ-ซื่อสัตย์ (ฉวีวรรณ อุณณานนท์ และคณะ, ม.ป.ป) แต่สภาพสังคมครอบครัวในอดีตจากครอบครัวขยายซึ่งมี ปู่ย่า-ตายาย คอยอบรมเลี้ยงดูเด็กเล็ก มาเป็นครอบครัวเดี่ยวในปัจจุบันที่มีแต่ พ่อ-แม่-ลูก เท่านั้น และเนื่องมาจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้นประกอบกับการพัฒนาทางด้านวัตถุที่เจริญขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นผลให้ระดับความต้องการการบริโภค ทั้งอาหาร สิ่งอำนวยความสะดวกของครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครอบครัวที่มีบุตรแล้ว ความต้องการการบริโภคต้องเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าครอบครัวที่ยังไม่มีบุตร (เกริกศักดิ์ บุญญานพวงศ์, 2532) และเมื่อภรรยาต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อช่วยกันหารายได้มาใช้จ่ายในครอบครัวปัญหาเรื่องผู้ที่จะดูแลบุตรแทนจึงตามมาและเมื่อไม่สามารถที่จะอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยก่อนเรียนในเวลากลางวันได้ บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของผู้ปกครองในยุคนี้ (วารุณี ภูสินสิทธิ์ และเบญญา จิรภัทรพิมล, 2537)

ปัจจุบัน อัตราการเกิดของประชากรในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ลดลงแต่สถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ กลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความต้องการของผู้ปกครอง (อังศุมาลิน ยืนบุญ, 2541) จีรพร ศรีวัฒนานุกุลกิจ (2542) รายงานว่าภาวะการทำงานอุตสาหกรรมของสตรี กับการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ในครอบครัวจาก 3 จังหวัด คือ ลำปาง, ลำพูน, เชียงใหม่ พบว่าสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นปรากฏการณ์ที่สัมพันธ์กับการทำงานนอกบ้านของสตรี ไม่ว่าสตรีนั้นจะประกอบ

อาชีพใดและอยู่ในสังคมแบบใด แทบทุกหมู่บ้านที่ทำการศึกษามีสถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ในหมู่บ้านอย่างน้อย 1 แห่ง และสาเหตุที่ทำให้ผู้ปกครองเลือกที่จะรับบริการของสถานรับเลี้ยงเด็กมากกว่าเลือกจ้างพี่เลี้ยงเด็กดูแลเด็กที่บ้าน คือ พี่เลี้ยงหายาก ไม่มีความรู้ในการดูแลเด็ก กังวลและไม่ไว้วางใจที่จะให้เลี้ยงเด็กโดยลำพัง เสียค่าใช้จ่ายแพง

สถานรับเลี้ยงเด็กวัยก่อนเรียนให้บริการรับเลี้ยง ดูแล เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการเต็มที่ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เด็กจะพัฒนาได้ดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณภาพของการให้บริการ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งคือคุณภาพของผู้ดูแลเด็กหรือพี่เลี้ยงเด็ก (สุปรียา หิรัญพรรณ, 2542) ตามปกติพี่เลี้ยงที่ดีควรเป็นผู้ที่ต้องมีพฤติกรรมได้ตอบกับเด็กตลอดเวลา พฤติกรรมดังกล่าว จะมีอิทธิพลในการเสริมสร้างบุคลิกภาพของเด็กเป็นอย่างมาก พี่เลี้ยงเด็กจึงควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสม แต่เนื่องจากพี่เลี้ยงเด็กเป็นบุคคลหนึ่งในสังคมที่มีความซับซ้อนของปัญหาดังกล่าวแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นเพศหญิง ย่อมจะต้องมีสาเหตุต่างๆ ทั้งทางด้านการทำงาน สิ่งแวดล้อม ครอบครัว ฯลฯ มากระทบอยู่เสมอ และในยุคของการบีบรัดตัวทางเศรษฐกิจนี้ ผู้หญิงต้องทำงานนอกบ้านไปพร้อมกับการทำหน้าที่แม่บ้านการสวมบทบาททั้งสองอย่างในเวลาเดียวกัน โดยพยายามไม่ให้บทบาทใดบทบาทหนึ่งเสียไป อาจทำให้ประสบกับภาวะเครียดสูงมากรวมทั้งสภาพการทำงานบางอย่างก็เป็นตัวเร่งเร้าความรู้สึกให้เกิดความเครียดได้ เช่น การทำงานไม่ตรงกับความสามารถ งานที่ต้องรับผิดชอบสูง การขาดสวัสดิการในการทำงาน ฯลฯ (กิติกร มีทรัพย์, 2541) หน้าที่การงานของผู้หญิงในปัจจุบัน มีการแข่งขัน ทำให้ผู้หญิงต้องพยายามมากขึ้นที่จะพบกับความสำเร็จจะมีลักษณะอารมณ์และความเครียดอยู่สูงมาก ทำให้ร่างกายมีพลังด้านทานโรคน้อยลง และมีอาการเช่น มีพลังการแข่งขันสูง ก้าวร้าว มีอารมณ์โกรธ รุนแรง และเรื้อรัง ไร้ความอดทน และจี้รำคาญ ฯลฯ (ช่อทิพวรรณ พันธุ์แก้ว, 2538) เมื่อมีภาวะกดดันบีบคั้น ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ปฏิกริยาของร่างกายที่ตอบสนองต่อความเครียด จะทำให้เกิดอาการและอาการแสดงต่างๆ ที่ผิดปกติ จิตใจและอารมณ์จะเปลี่ยนแปลงไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และบุคคลเมื่อเกิดความเครียด โดยทั่วไปจะมีกลไกการปรับตัวให้พ้นจากความเครียด ในขณะที่เครียดจะมีลักษณะของอารมณ์ที่หงุดหงิด ฉุนเฉียว สมาธิลดลง ความจำเสื่อม นอนไม่หลับ วิตกกังวล สับสน หวาดกลัว และจะมีผลต่อสัมพันธภาพ กับบุคคลรอบข้าง ทั้งในครอบครัว ที่ทำงาน และกับคนทั่วไป

มีหลักฐานแสดงว่ามีเด็กจำนวนไม่น้อยที่ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ขาดหายไป เพราะมีประสบการณ์ที่ไม่ดีจากโรงเรียน จากสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือจากพี่เลี้ยงเด็ก ซึ่งสร้างปัญหาหลายอย่าง เช่น ทารุกเด็กจนเด็กกลัวลานลาน จับเด็กขัง ให้นอนหลับเด็กกิน จนเด็กนอนทั้งวันหรือไม่เอาใจใส่ดูแลเด็ก ทั้งเด็กไว้ในที่มีภาวะเสี่ยงต่างๆ (อุษณีย์ โพธิสุข, 2543) ปัญหาที่มักจะประสบจากพี่เลี้ยงเด็กของผู้ปกครองส่วนใหญ่ รวบรวมโดย ฮารี เสียงใหญ่ (2542) พบว่า พี่เลี้ยงเด็ก

เมื่อเกิดโมโหมักระบายอารมณ์กับเด็กอยู่เสมอ การที่เด็กจะพัฒนาได้อย่างมีคุณภาพ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาศักยภาพของคนเลี้ยงเสียก่อน พี่เลี้ยงเด็กไม่ว่าจะเป็นผู้เลี้ยงเด็กตามบ้าน สถานรับเลี้ยงเด็ก ล้วนมีภาระหน้าที่ไม่แตกต่างกันคือ จะต้องรับผิดชอบ การกิน นอน ขับถ่าย และพัฒนาการเด็ก ให้ครบทุกด้าน โดยให้มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด อังคณาภิน ยืนบุญ (2541) พบว่าสถานรับเลี้ยงเด็ก เอกชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่มีปัญหาในการปฏิบัติงานของพี่เลี้ยงเด็กถึงร้อยละ 64.25 ปัญหาที่พบ เช่น การเข้าออกงานบ่อย การขาด ลา มาสาย การไม่เอาใจใส่เด็ก จำนวนเด็กที่รับผิดชอบมีมากเกินไป มีความขัดแย้งกับผู้ร่วมงาน มีความประพฤติน่าไม่เหมาะสม พุดจาไม่ไพเราะ ชอบขู่เด็ก เป็นต้น แต่เกณฑ์ในการคัดเลือกพี่เลี้ยงเด็ก ที่สถานประกอบการสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนกำหนด นอกจากต้องเป็นเพศหญิง อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีแล้ว ยังไม่ได้กำหนด หรือให้ความสำคัญในเรื่องของ วุฒิภาวะทางอารมณ์ของพี่เลี้ยงเด็ก รวมถึงการให้เข้ารับการอบรมการดูแลเด็ก การได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานอื่น ในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการส่งเสริมสุขภาพจิต ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันแล้วว่าการส่งเสริมพัฒนาการทางด้าน ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient : E.Q) ของเด็กนั้นสำคัญกว่า I.Q และต้องเริ่มตั้งแต่ยังเล็กโดยเฉพาะในช่วง 3 ขวบปีแรกของชีวิต โดยนักจิตวิทยา กล่าวว่าประสบการณ์ในวัยเด็กเป็นสิ่งที่มียุทธิต่อการพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ และ เป็นวัยที่มีพัฒนาการทางด้านอารมณ์มากที่สุด เด็กจะพยายามเรียนรู้สภาพแวดล้อมต่างๆ โดยเฉพาะสภาพที่ใกล้ชิดตัว ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กจึงต้องใช้เวลาในการดูแลเด็กอย่างมีคุณภาพ ให้มีการพัฒนาทั้งทางร่างกาย และทางด้านจิตใจ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา โดยทำการประเมินภาวะเครียดที่เกิดขึ้นใน พี่เลี้ยงเด็ก การจัดการกับความเครียด ตลอดจนความต้องการคำแนะนำด้านการส่งเสริมสุขภาพจิต เพื่อผ่อนคลายความเครียดในด้านต่างๆ เพราะหากพี่เลี้ยงเด็กซึ่งดูแลเด็ก มีความใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดมีความเครียดในระดับที่ก่อให้เกิดอันตรายและมีพฤติกรรมที่เกิดจากการจัดการกับความเครียด และคำแนะนำทางการส่งเสริมสุขภาพจิตไม่เหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานทำให้ ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงและขาดคุณภาพจากผลของความเครียดดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด นั้นหมายถึงจะส่งผลกระทบต่อเด็กวัยก่อนเรียนซึ่งเป็นวัยที่เป็นรากฐานของการพัฒนา ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นทรัพยากรบุคคล สำคัญที่จะช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินภาวะเครียดที่เกิดขึ้นในพี่เลี้ยงเด็ก
2. เพื่อศึกษาการจัดการกับความเครียดของพี่เลี้ยงเด็ก
3. เพื่อศึกษาถึงความต้องการ คำแนะนำ เพื่อการส่งเสริมสุขภาพจิตของพี่เลี้ยงเด็ก

สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของประชากร ประชากร คือพี่เลี้ยงเด็ก จากสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนเอกชน ที่จดทะเบียนกับงานประชาสงเคราะห์ จังหวัดเชียงใหม่ 135 แห่ง

ขอบเขตของเนื้อหา ศึกษาภาวะเครียดที่เกิดขึ้น โดยการประเมินภาวะเครียดในพี่เลี้ยงเด็ก จากความไวต่อความเครียด ที่มา และอาการของความเครียด การจัดการกับความเครียดของพี่เลี้ยงเด็กเมื่อเกิดความเครียด และความต้องการ คำแนะนำ เพื่อการส่งเสริมสุขภาพจิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาวะเครียด หมายถึง การมีภาวะบีบคั้น กดดันคุกคาม ทำทนาย ทั้งทางด้านจิตใจ และร่างกาย ทำให้ร่างกายเกิดปฏิกิริยาตอบสนอง เพื่อปรับให้อยู่ใน ภาวะสมดุล

การประเมินภาวะเครียด หมายถึง ภาวะความตึงเครียดที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีความกดดัน จากภายนอกหรือภายในร่างกายไม่ได้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่จะขึ้นอยู่กับขึ้นอยู่กับความรู้สึก หรือการแปลความหมายของเหตุการณ์ที่มีต่อบุคคลนั้นๆ โดยการประมวลจาก ความไวต่อความเครียด ที่มาและอาการของความเครียด

ความไวต่อความเครียด หมายถึง แนวโน้มที่จะทำให้เกิดความเครียดได้ง่ายหรือยากของบุคคล จะบอกถึงความทนทาน หรือความสามารถ ในการปรับตัวรับมือกับความเครียดว่า มาก น้อย เพียงใด และจะขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้ชีวิต ที่เอื้อต่อสุขภาพ การสนับสนุนทางจิตใจ และสังคม จากบุคคลรอบข้าง

ระดับของความเครียด หมายถึง ระดับความรุนแรงที่บุคคลรู้สึกหรือรับรู้จากสถานการณ์ต่างๆ ที่คุกคาม แบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ความเครียดในระดับต่ำ (Mild Stress) เป็นความเครียดขนาดน้อย และหายไป ในเวลาอันสั้น เป็นความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ความเครียดในระดับนี้ ไม่สามารถคุกคามต่อการดำเนินชีวิตได้ บุคคลมีการปรับตัวอย่างอัตโนมัติ เป็นการปรับตัวด้วยความเคยชินและการปรับตัว ต้องการพลังเพียงเล็กน้อย เป็นภาวะที่ร่างกายต้องการพักผ่อน

2. ความเครียดในระดับปานกลาง (Moderate Stress) เป็นความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเนื่องจากมีสิ่งคุกคามหรือพบเหตุการณ์สำคัญๆ ในสังคมบุคคลจะมีปฏิกิริยาตอบสนองอาจแสดงออกมาในลักษณะความวิตกกังวล ความกลัว ฯลฯ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติทั่วไปไม่รุนแรงจนก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายเป็นระดับความเครียดที่ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น

3. ความเครียดในระดับสูง (High Stress) เป็นระดับที่บุคคลได้รับเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดสูงในระยะเวลาอันยาวนานและไม่สามารถปรับตัวได้ในเวลาอันรวดเร็วถือว่าอยู่ในเขตอันตราย หากไม่ได้รับการบรรเทาจะนำไปสู่ความเครียดเรื้อรัง เกิดโรคร้ายต่างๆ ในภายหลัง

4. ความเครียดในระดับรุนแรง (Severe Stress) เป็นความเครียดระดับสูงที่ดำเนินติดต่อกันมาอย่างต่อเนื่องจนทำให้บุคคลมีความล้มเหลวในการปรับตัวจนเกิดความเบื่อหน่ายท้อแท้หมดแรง ควบคุมตัวเองไม่ได้ เกิดอาการทางกาย หรือโรคร้ายต่างๆ ตามมาได้ง่าย

การจัดการกับความเครียด หมายถึง วิธีการและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเพื่อจัดการกับความตึงเครียดทั้งจากภายในและภายนอกร่างกาย เป็นกระบวนการที่แต่ละคนพยายามทำให้ความเครียดน้อยลงหรือทำให้อยู่เหนือสถานการณ์ที่ทำให้เครียด

สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนเอกชน หมายถึง สถานที่รับเลี้ยงเด็ก ที่ให้บริการดูแลเด็กเอาใจใส่เด็ก จำนวนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปโดยเด็กไม่เป็นญาติกับผู้เลี้ยง เพื่อให้เด็กมีโอกาสได้รับการพัฒนา และเตรียมความพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยมีเจ้าของสถานประกอบการ จดทะเบียนกับงานประชาสงเคราะห์ของจังหวัด

พี่เลี้ยงเด็ก หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กของเอกชน เพื่อให้เด็กมีโอกาสได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบและเข้าใจถึงระดับความเครียดที่เกิดขึ้นจากการประเมินภาวะเครียดในพี่เลี้ยงเด็ก และ การจัดการกับความเครียด ของพี่เลี้ยงเด็ก
2. ทราบถึงความต้องการคำแนะนำ เพื่อการส่งเสริมสุขภาพจิต ของพี่เลี้ยงเด็ก
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องและรับผิดชอบ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้รับทราบ และตระหนักถึง ภาวะเครียดที่เกิดขึ้นในพี่เลี้ยงเด็ก ในการป้องกัน หลีกเลี่ยง ลดและแก้ไข ความรุนแรงหรือพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นจากความเครียด พร้อมทั้ง หาแนวทางที่เหมาะสมตรงกับความต้องการคำแนะนำในการส่งเสริมสุขภาพจิตให้พี่เลี้ยงเด็ก
4. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยครั้งต่อไป